

temma sitke ning rahhaahne olli; agga mis sest lapsese kahjo? arwas mees. Need kombed, mötles temma weel, forjawad ehk ikka warrandust jure.

Tull wal pühhapawal ütles mölder Peetrile: Kulen, et Hans Huber swägga head nissud müüb. Meil lähaks neid kül nüüd tarwis. Wotta sinna tänna pärrast lounat sedda teed kätte, liina minnema ja neid nissuit waatma, kas kölbawad meile. Sa jouad kül, õfeks jälle taggasi. Ja kui sa korral seäl olled, panne ommeti selle rikka mehhe tüttart ka nattukest holega tähhele, kes keif sedda issa warrandust peab senna pole üksi pärrima. Saab nähha, kuidas temma muido sinna mele pärrast on. Ei olle tarwis, emmale sest middagit öölda. — Peter sai a-gfaste enne õhto liina, agga Hans ja tüttar ei olnud koddoo. Noor mees läks ommeti tuppä, et saak suugu puhkada. Näggi seäl ühhe toli peäl tüduruko maggamas. Astus tassase sammuga temma ette, watis tüf aega üksi silmi temma

peäle, ja hmatusega hüdis temma poie healega: Tulle Jummal appi! eks se ei olle minno endine kallis Ewa isse, kes mo possi aial minno sureks rõmuks olli? — Südruk ärkas kohkumissega ülles, ja tundis peagi Peetrit ärra. Oh mis süddamelik rõdm olli mollemil! Näkisid teine teise wasto keif head ja kurnad ülles, mis ollid nende möda läinud aastade sees katsnud. Waesel Ewal ei olnud kül, wimiste aastade pärrast, muud kui kurnja katsunud. Temma wäljaspiddine illus teggomood ja keif temma moistlikkud waggad wisid ärratasid Peetri jures temma endise armastuse meelt ellawalt ülles. Ewal se armastuse meel ei olnud ei ial mitte süddames kustnud. Peter tundis nüüd, et ei mingi uggune wägat ei saaks mitte ennam lahutada neid, kedda Jummal jubba nende nore ea sees oli ühte annud. Ewat üksnes arwas temma prudiks, ei keddagi teist. Ja kui Ewa ommad illusad silmad temma pole üllestöstis, kargas Peter temma peäle, hakkas temma kaela ümber ja hüdis: Menda kui olle me norelt rõdmfaste teine teisega mänginud ja